

DIUMENGE XXII de durant l'any (B)
(Diumenge dels fariseus i la tradició)

a) Oració i Paraula de Déu. (Ofici de lectura)

La gran reforma litúrgica conciliar ha estat haver fet arribar "els tresors de la Paraula de Déu", amb major abundància, al poble sant de Déu (SC 25, 35, 51), tot recomanant la lectura i l'estudi de la Paraula de Déu (DV 25; PO 13). Però acompanyant sempre aquest estudi i lectura amb la pregària personal.

"L'oració ha d'acompanyar la lectura bíblica perquè sigui un veritable col·loqui entre Déu i l'home, ja que quan preguem, parlem amb Déu, i l'escoltem, quan llegim les paraules inspirades (DV 25); per això l'Ofici de lectura consta de salms, himne, oració i altres fórmules, de manera que té l'índole de veritable pregària" (OGLH 56).

"La lectura de la Sagrada Escripura, que segons una antiga tradició es fa públicament en la Litúrgia no sols en la celebració eucarística, sinó també en l'Ofici diví, ha de ser molt estimada per tots els cristians, perquè la proposa la mateixa Església, no seguint els gustos i inclinacions particulars, sinó amb una ordenació concreta envers el misteri que l'Esposa de Crist explica durant tot l'any des de l'Encarnació i el Naixement fins a l'Ascensió i la Pentecosta, i mentre esperem que es compleixi feliçment la nostra esperança i el retorn del Senyor (SC 102). A més, en la celebració litúrgica, l'oració acompanya sempre la lectura de la Sagrada Escripura, de manera que, així, la lectura obté el seu màxim fruit; l'oració, especialment la dels salms, gràcies a la lectura és entesa més profundament i la pietat esdevé més intensa" (OGLH 140).

Mn. Gerard Soler
Litúrgia viva. Litúrgia de les Hores, 30-8-15